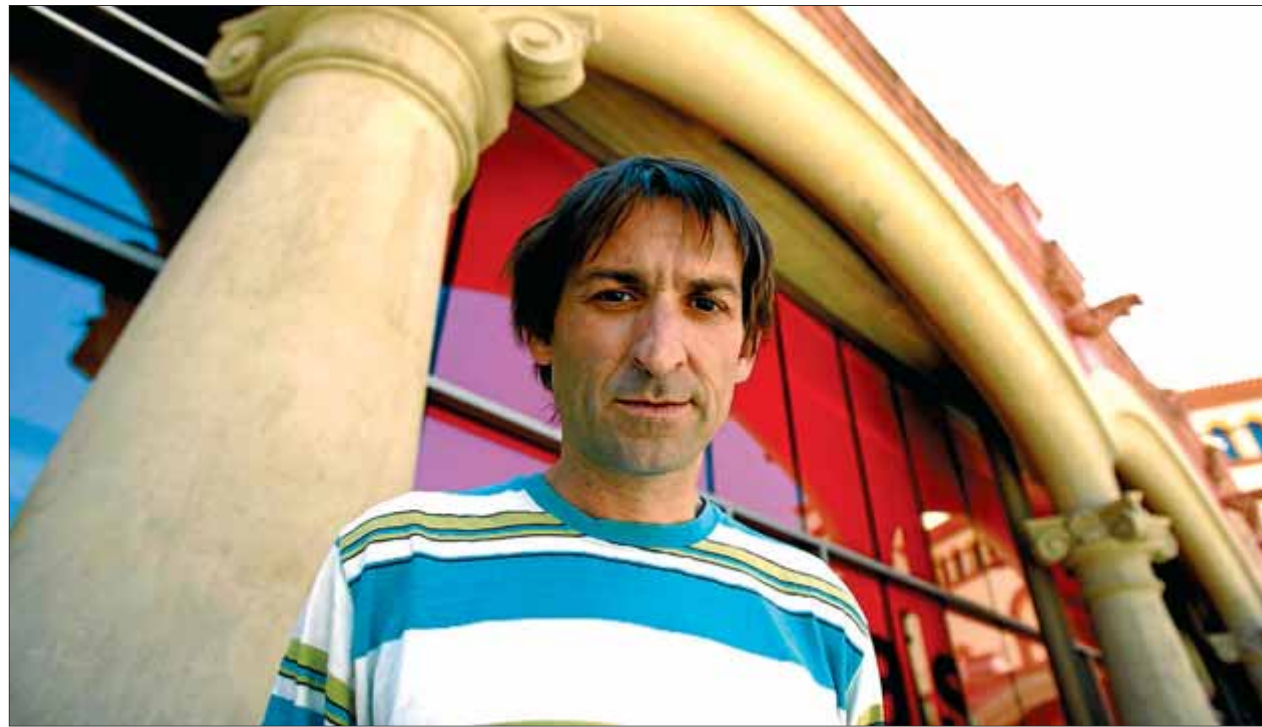

Entrevista: **Albert Pla** El cantautor actua demà i divendres al Teatre Lliure acompanyat d'un trio de luxe

Albert Pla a l'exterior del Teatre Lliure en l'acte de presentació dels dos concerts que hi oferirà ■ MIQUEL ANGLARILL

“El públic de fora de Catalunya és millor”

Raquel Font
BARCELONA

Home de poques paraules, entre tímid i malcarat, però amb moltes coses per dir. Aquest és el personatge, provocador com n'hi ha pocs, que el cantautor Albert Pla (Sabadell, 1966) ens ven cada vegada que puja a l'escenari, des que es va donar a conèixer fa gairebé 20 anys amb aquell *Ho sento molt*. Al costat del trio de jazz que formen el baixista Carles Benavent, el percussionista Tino di Geraldo i Jorge Pardo als instruments de vent, i dels seus acompanyants habituals, Judit Farrés i Diego Cortés, Albert Pla actuarà demà i divendres a la Sala Fabià Puigserver del Teatre Lliure amb el bo i millor del seu repertori, recollit en el seu darrer disc, *Vida y milagros*, que va produir Quimi Portet l'any passat. Seran dos concerts únics per als quals ja queden molt poques entrades.

Com va sorgir la idea de fer aquests concerts?

És un regal que m'ha fet el Teatre Lliure. Van ser ells els que es van encarregar de contactar amb els músics i fer coincidir les dates.

Si aquesta feina l'haguessis hagut de fer tu...

No l'hauria feta perquè ara estem amb una altra història, l'espectacle *El malo de la película*, que es va estrenar al Festival Grec l'estiu passat i amb el qual encara estarem de gira fins al desembre.

A més de la cantant Judit Farrés i el guitarrista Diego Cortés, en aquests dos concerts també t'acompanyaran Carles Benavent, Tino di Geraldo i Jorge Pardo...

Sí, són tres dels músics que jo admiro més. Podríem dir que són músics que de la merda en saben treure alguna cosa.

Tots ells ja van participar en la gravació del disc *Vida y milagros*, en el qual també va participar el guitarrista Quimi Portet...

Sí, però en Quimi no podrà ser al Teatre Lliure per compromisos professionals.

¿19 anys de carrera donen prou de si per explicar el *Vida y milagros*?

El títol el vaig triar per no posar *Grandes éxitos*.

¿Però en realitat és un disc de grans èxits?

Sí.

Per què vas preferir gravar-lo en directe?

Perquè a l'escenari és on puc treballar millor.

Parlant d'escenaris, com et sents al Lliure?

Ja t'ho diré quan acabi.

Doncs com seran aquests dos concerts d'ara?

Tocarem entre 20 i 25 cançons, que són les que he disfrutat més interpretant-les en directe. Ah! I algun tema en català ja que estem aquí, a més d'alguna versió de Lou Reed, J.M. Fonollosa, Pepe Sales i Quico Pi de la Serra.

¿Fins a quin punt improvises en els teus directes?

Home, hi ha espectacles que em permeten més improvisació que d'altres, que són més encotillats. Però,

en realitat, depèn bastant de si se'm gira el cervell.

Sembla que també depengui del teu estat d'ànim...

La veritat és que el meu estat d'ànim a l'escenari va molt lligat al que percebo de la gent, del públic.

Quin tipus de públic creus que tens?

No ho sé.

¿És diferent tocar aquí a Catalunya que a fora?

Sí, el públic d'aquí és català i el de fora és castellà.

...?

A fora de Catalunya és millor perquè em coneixen més.

Què vols dir?

Que aquí qui més qui menys sap qui sóc, fins i tot el xarcuter em diu alguna tonteria, però fora d'aquí els qui em coneixen és perquè saben el que faig.

¿Realment t'importa tan poc com ens intentes fer creure, vendre discos?

Sí, sí, ja fa temps que les vendes no vull ni saber-les.

¿Però t'afecta que no vingui gaire gent a veure't?

La veritat és que és una merda quan no ve gent als concerts... Però al final sempre hi ha algú o altre que et diu que va venir aquell dia que no hi havia ni Déu i que, de fet, va ser el millor concert de la seva vida.

Quin dia diràs prou?

No en tinc ni idea. El dia que se'm giri la truita, per exemple. ■

Tocs de Cobla

Josep Pasqual

Zíngars a Castellet

Per a un neòfit, és força curiós que una festa tradicional hagi arribat al Bages des de l'Europa central a través del Vallès, i que es visqui amb la passió d'una tradició irrenunciable quan la seva història té només cent anys i, a sobre, és intermitent. A un santvicentí tant li fa, perquè poques festes deuen ser més vives i socialment tan intenses com les Gitanes de Sant Vicenç de Castellet.

Poc es devien pensar aquells picapedrers de Caldes de Montbui que les Gitanes arrelarien amb tanta força a Sant Vicenç quan el 1907 les van exportar per fer festa a la seva vila adoptiva. A hores d'ara, les Gitanes encara mantenen el gust de disbauxa festiva zíngara en una de les festes més participatives del país. Ha viscut diferents períodes inactius, però sempre ha romàs en l'imaginari col·lectiu. Al 1989 l'Esbart Dansaire Santvicentí les va recuperar per fer-ne una versió escènica que va triomfar prou per plantejar-se

un retorn a la plaça, que es va produir el 1992, i des d'aleshores per als santvicentins la Pasqua Granada és sinònim de mantons, catxutxes, xotis i contradances. Lluny de mantenir la festa com una peça de museu, la reinventen contínuament, i n'és una bona mostra que en la ballada del centenari de diumenge passat s'hi va incorporar una nova dansa, el *Vals de la Memòria*. La partitura és original de Xavier Mestres,

Les Gitanes van anar al Bages des de l'Europa central, passant pel Vallès

autor alhora d'una versió concertística de les Gitanes que s'estrenarà diumenge a la tarda, en una agosarada proposta en què fusionarà una orquestra de cambra i un conjunt jazzístic amb la cobla Ciutat de Terrassa i el grup vocal Eumèlia. Contemporaneïtat tradicional feta concert.

Vilanova és música d'arrel

Espectacles de l'Àfrica i Cuba centraran el 27è FIMPT

Bernat Deltell
VILANOVA I LA GELTRÚ

Fins a un total de nou grups i solistes actuaran en la 27a edició del Festival Internacional de Música Popular i Tradicional (FIMPT) de Vilanova i la Geltrú, que se celebrarà del 19 al 22 de juliol. La cantant grega Kristi Stasinopoulou serà l'encarregada d'inaugurar aquest singular certamen que va ser pioner a Catalunya en l'aposta per la música tradicional i que ha servit de plataforma d'entrada de músics d'arreu del món en els circuits comercials. Per això els coordinadors, Miquel González i Jordi Turtós, asseguren que no perden vigència, "perquè sempre hi ha música i intèrprets per descobrir".

Del FIMPT 2007 destaca la presència del cubà Eliades Ochoa de Buenavista

Social Club, la d'un dels màxims exponents de l'*afrobeat*, el nigerià Bukky Leo & Black Egypt, i la del també cubà David Calzado y su Charanga Habanera. La coincidència de grups provinents del mateix país es deu a l'aposta per dedicar la nit de divendres a la música africana i la de dissabte a la cubana, tot i que González assegura que "això no implica que en properes edicions ho tornem a fer".

El festival no oblidarà la música d'arrel catalana, que estarà representada pel grup Txala i La Tangencial del Taller, els quals actuaran en un únic concert aprofitant que Vilanova acollirà la 27a edició del Seminari Internacional de Jazz i Músiques Improvisades. La Tangencial estarà dirigida per Perico Sambeat i oferirà un repertori basat en estàndards de jazz, flamenc i música llatina. El FIMPT compta amb un pressupost de 280.000 euros. Tots els concerts —a la plaça de la Vila i Ribes Roges— seran gratuïts. ■